

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 57.

Vydána dne 21. října 1935.

Obsah: (194.—197.) 194. Úmluva o určení pojmu útočného činu. — 195. Smlouva o vzájemné pomoci mezi republikou Československou a Svazem sovětských socialistických republik. — 196. Vyhláška, jíž se uveřejňuje nový seznam československých správních úřadů, patřící k dohodě mezi republikou Československou a královstvím Španělským o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsané v Madridě dne 26. listopadu 1927. — 197. Vyhláška, jíž se mění stanovy fondu živnostenských pokračovacích (učňovských) škol.

194.

Úmluva

o určení pojmu útočného činu.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

TOMÁŠ G. MASARYK,

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

VŠEM,

KTEŘÍ TENTO LIST ČÍSTI NEBO ČTOUCE SLYŠETI BUDOU,

POZDRAVENÍ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
KRÁLOVSTVÍ RUMUNSKÉHO, REPUBLIKY TURECKÉ,
SVAZU SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK

A

KRÁLOVSTVÍ JUGOSLAVIE
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA S DODATKEM:

Convention
de définition de l'agression.

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE
DE TCHÉCOSLOVAQUIE, SA MAJESTÉ
LE ROI DE ROUMANIE, LE PRÉSIDENT

(Překlad.)

Úmluva
o určení pojmu útočného činu.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLO-
VENSKÉ, JEHO VELIČENSTVO KRÁL RU-
MUNSKÝ, PRESIDENT REPUBLIKY TU-

DE LA RÉPUBLIQUE DE TURQUIE, LE
COMITÉ CENTRAL EXÉCUTIF DE L'U-
NION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTIQUES
SOCIALISTES ET SA MAJESTÉ LE ROI
DE YOUGOSLAVIE,

Désireux de renforcer la paix existante
entre leurs pays;

Considérant que le Pacte Briand-Kellogg,
dont ils sont signataires, interdit toute agres-
sion;

Estimant nécessaire, dans l'intérêt de la
sécurité générale, de définir de manière aussi
précise que possible l'agression afin de pré-
venir tout prétexte pour sa justification;

Constatant que tous les Etats ont égale-
ment droit à l'indépendance, à la sécurité, à
la défense de leurs territoires, et au libre dé-
veloppement de leurs institutions;

Animés du désir, dans l'intérêt de la paix
générale, d'assurer à tous les peuples l'invio-
labilité du territoire de leur pays;

Jugeant utile, dans l'intérêt de la paix gé-
nérale, de mettre en vigueur entre leurs pays
des règles précises définissant l'agression, en
attendant que ces dernières deviennent uni-
verselles,

Ont décidé, dans ces buts, de conclure la
présente Convention et ont dûment autorisé
à cet effet:

Le président de la République
de Tchécoslovaquie:

M. Jan Garrigue Masaryk,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
à Londres;

·Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Nicolas Titulescu,

Ministre des Affaires Étrangères;

Le président de la République
de Turquie:

Mehmet Münir-bey,

Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire
à Londres;

Le Comité Central Exécutif de
L'Union des Républiques Sovié-
tiques Socialistes:

M. Maxime Litvinoff,

Commissaire du Peuple aux Affaires Étrangères;

RECKÉ, ÚSTŘEDNÍ VÝKONNÝ VÝBOR
SVAZU SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH
REPUBLIK A JEHO VELIČENSTVO KRAL
JIHOSLOVANSKÝ,

přejíce si posílití mír, který trvá mezi je-
jich zeměmi;

pamětlivi toho, že pakt Briand-Kelloggův,
jehož jsou signatáři, zakazuje každý útočný
čin;

považující za nutno v zájmu všeobecné bez-
pečnosti určití co nejpřesněji pojem útočného
činu tak, aby byla zmařena každá záminka
k jeho ospravedlnění;

konstatující, že všechny státy mají rovné
právo na neodvislost, na bezpečnost, na obra-
nu svých území i na svobodný vývoj svých
zřízení;

prodchnuti přáním zajistiti všem národům
územní neporušitelnost jejich území v zájmu
obecného míru;

považující za užitečno uvéstí v zájmu obec-
ného míru v účinnost mezi svými zeměmi
přesná pravidla určující, co jest útočný čin,
dokud se tato nestanou všeobecnými,

rozhodli se k těmto účelům sjednati tuto
úmluvu a řádně ustanovili svými zmocněnci:

president republiky Českoslo-
venské:

pana Jana Garrigua Masaryka,

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
v Londýně;

Jeho Veličenstvo král Ru-
manský:

pana Nicolu Titulesca,

ministra zahraničních věcí;

president republiky Turecké:

pana Mehmeta Munir-beye,

mimořádného a zplnomocněného velvyslance
v Londýně;

ústřední výkonný výbor Svazu
sovětských socialistických re-
publik:

pana Maxima Litvinova,

lidového komisaře pro věci zahraniční;

Sa Majesté le Roi de Yougoslavie:

M. le Dr. Georges Diouritch,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
à Londres,

Lesquels ont convenu des dispositions suivantes:

Article premier.

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à accepter dans ses rapports mutuels avec chacune des autres et à partir du jour de la mise en vigueur de la présente Convention la définition de l'agression telle qu'elle a été expliquée dans le rapport du Comité pour les questions de sécurité en date du 24 Mai 1933 (Rapport Politis) à la Conférence pour la réduction et la limitation des armements, rapport fait à la suite de la proposition de la Délégation Soviétique.

Article II.

En conséquence, sera reconnu comme agresseur dans un conflit international, sous réserve des accords en vigueur entre les parties en conflit, l'Etat qui, le premier, aura commis l'une des actions suivantes:

1. Déclaration de guerre à un autre Etat;
2. Invasion par ses forces armées, même sans déclaration de guerre, du territoire d'un autre Etat;
3. Attaque par ses forces terrestres, navales ou aériennes, même sans déclaration de guerre, du territoire, des navires, ou des aéronefs d'un autre Etat;
4. Blocus naval des côtes ou des ports d'un autre Etat;
5. Appui donné à des bandes armées qui, formées sur son territoire, auront envahi le territoire d'un autre Etat, ou refus, malgré la demande de l'Etat envahi, de prendre, sur son propre territoire, toutes les mesures en son pouvoir pour priver lesdites bandes de toute aide ou protection.

Article III.

Aucune considération d'ordre politique, militaire, économique ou autre ne pourra servir d'excuse ou de justification à l'agression prévue à l'Article II. (A titre d'exemple voir l'Annexe.)

Jeho Veličenstvo král Jiho-slovanský:

pana Dra Jiřího Ďuriče,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
v Londýně,

kterí se dohodli na těchto ustanoveních:

Článek I.

Každá z Vysokých smluvních stran se zavazuje přijmouti ve svých vzájemných stycích s každou druhou stranou počínaje dnem, kterým tato úmluva nabude účinnosti, ono určení pojmu útočného činu, které bylo vyloženo ve zprávě výboru pro otázky bezpečnosti ze dne 24. května 1933 (zpráva Politisova), podané na konferenci pro snížení a omezení zbrojení na základě návrhu sovětské delegace.

Článek II.

Bude tudíž považován za útočníka v mezinárodním sporu s výjimkou platných úmluv mezi spornými stranami ten stát, který první podnikne některý z těchto činů:

1. vyhlásí válku druhému státu;
2. vnikne ozbrojenou mocí na území druhého státu, byť i bez vyhlášení války;
3. napadne silami pozemními, námořními nebo leteckými území, loďstvo nebo letadla druhého státu, byť i bez vyhlášení války;
4. podnikne námořní blokádu pobřeží nebo přístavů druhého státu;
5. poskytne podporu ozbrojeným tlupám, jež se utvoří na jeho území a jež vpadnou na území druhého státu, nebo odmítne, přes žádost státu napadeného, učiniti na svém vlastním území veškeré kroky, jež jsou v jeho moci, aby těmto tlupám odňal jakoukoliv pomoc a ochranu.

Článek III.

Žádná úvaha rázu politického, vojenského, hospodářského nebo jiného nebude moci omluviti ani ospravedlniti útočný čin určený článkem II. (Příklady viz v Dodatku).

Article IV.

La présente Convention est ouverte à l'adhésion de toutes les autres nations. L'adhésion-conférera les mêmes droits et imposera les mêmes obligations que la signature initiale. L'adhésion sera communiquée au Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes qui en informera aussitôt les autres signataires.

Article V.

La présente Convention sera ratifiée par les Hautes Parties Contractantes conformément à la législation de chacune d'entre elles.

Les instruments de ratification seront déposés par chacune des Hautes Parties Contractantes auprès du Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes.

Aussitôt que les instruments de ratification auront été déposés par deux des Hautes Parties Contractantes, la présente Convention entrera en vigueur entre ces deux Parties. Elle entrera en vigueur pour toutes les autres Hautes Parties Contractantes à mesure que ces dernières déposeront à leur tour leurs instruments de ratification.

Chaque dépôt des instruments de ratification sera immédiatement notifié par le Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes à tous les signataires de la présente Convention.

Article VI.

La présente Convention a été signée en cinq exemplaires dont chacune des Hautes Parties Contractantes en a reçu un.

En foi de quoi les Plénipotentiaires énumérés ci-dessus ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Londres, le 4 juillet 1933.

L. S. JAN MASARYK.
L. S. N. TITULESCU.
L. S. MEHMET MÜNIR.
L. S. MAXIME LITVINOFF.
L. S. G. DIOURITCH.

Článek IV.

K této úmluvě mohou přistoupiti všechny ostatní státy. Přístupem nabudou stejných práv a vezmou na sebe tytéž povinnosti jako původním podepsáním. Přístup bude oznámen vládě Svazu sovětských socialistických republik, jež o tom uvědomí ihned ostatní signatáře.

Článek V.

Tato úmluva bude ratifikována Vysokými smluvními stranami podle jejich zákonů.

Ratifikační listiny budou uloženy každou Vysokou smluvní stranou u vlády Svazu sovětských socialistických republik.

Jakmile budou ratifikační listiny uloženy dvěma Vysokými smluvními stranami, nabude tato úmluva účinnosti mezi těmito dvěma stranami. Stane se účinnou pro ostatní Vysoké smluvní strany, jakmile tyto rovněž uloží listiny ratifikační.

Každé uložení ratifikačních listin bude ihned oznámeno vládou Svazu sovětských socialistických republik všem signatářům této úmluvy.

Článek VI.

Tato úmluva byla podepsána v pěti vyhotoveních, z nichž každá Vysoká smluvní strana obdržela jedno.

Tomu na svědomí shora jmenovaní zmocněnci podepsali tuto úmluvu a připojili své pečeti.

Dáno v Londýně dne 4. července 1933.

L. S. JAN MASARYK.
L. S. N. TITULESCU.
L. S. MEHMET MUNIR.
L. S. MAXIME LITVINOFF.
L. S. J. ĐURIĆ.

Annexe

à l'Article III de la Convention relative à la définition de l'agression.

Les Hautes Parties Contractantes signataires de la Convention relative à la définition de l'agression,

Désirant, sous la réserve expresse de ne restreindre en rien la portée absolue de la règle posée à l'Article III de ladite Convention, fournir certaines indications de nature à déterminer l'agresseur,

Constatent qu'aucun acte d'agression au sens de l'Article II de ladite Convention ne pourra, entre autres, être justifié par l'une des circonstances suivantes:

A. *La situation intérieure d'un Etat, par exemple*

sa structure politique, économique ou sociale; les défauts allégués de son administration; les troubles provenant de grèves, révolutions, contre-révolutions ou guerre civile.

B. *La conduite internationale d'un Etat, par exemple*

la violation ou le danger de violation des droits ou intérêts matériels ou moraux d'un Etat étranger ou de ses ressortissants; la rupture des relations diplomatiques ou économiques; les mesures de boycottage économique ou financier; les différends relatifs à des engagements économiques, financiers ou autres envers des Etats étrangers; les incidents de frontière ne rentrant pas dans un des cas d'agression indiqués dans l'Article II.

Les Hautes Parties Contractantes sont d'autre part d'accord pour reconnaître que la présente Convention ne devra jamais servir à légitimer les violations du droit des gens qui pourraient être impliquées dans les circonstances comprises dans l'énumération ci-dessus.

L. S. JAN MASARYK.
L. S. N. TITULESCU.
L. S. MEHMET MÜNIR.
L. S. MAXIME LITVINOFF.
L. S. G. DIOURITCH.

Dodatek

k článku III úmluvy o určení pojmu útočného činu.

Vysoké smluvní strany podepsavši úmluvu o určení pojmu útočného činu,

přejíce si podati některé znaky vhodné k určení útočníka, avšak výslovně prohlašují, že tím nemá býti plný dosah pravidla stanoveného ve čl. III řečené úmluvy v ničem omezen,

stanoví, že žádný útočný čin ve smyslu článku II této úmluvy nebude moci býti ospravedlněn mimo jiné žádnou z těchto okolností:

A. *Vnitřními poměry státu, na příklad*

jeho politickým, hospodářským nebo sociálním složením; vadami, vytýkanými v jeho správě; nepořádky, nastávšími ze stávek, revolucí, protirevolucí nebo z občanské války.

B. *Mezinárodním chováním se státu, na příklad*

porušením nebo ohrožením hmotných nebo normálních práv neb zájmů cizího státu nebo jeho občanů; přerušením diplomatických nebo hospodářských styků; bojkotem hospodářským nebo finančním; spory týkajícími se hospodářských, finančních neb jiných záležitostí vůči cizím státům; pohraničními incidenty, jež nejsou případy útočného činu naznačenými ve čl. II.

Vysoké smluvní strany jsou na druhé straně zajedno, že tato úmluva nesmí nikdy sloužiti k tomu, aby legalisovala porušení mezinárodního práva, jež by mohla býti obsažena v činech shora zmíněných.

L. S. JAN MASARYK.
L. S. N. TITULESCU.
L. S. MEHMET MUNIR.
L. S. MAXIME LITVINOFF.
L. S. J. ĐURIĆ.

SHLÉDNUVŠE A PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU S DODATKEM, PROHLAŠUJEME JE ZA SCHVÁLENY, PŘIJATY, POTVRZENY A UTVRZENY A MOCÍ LISTU TOHOTO PODEPSANÉHO NAŠÍ RUKOU VLASTNÍ JE SCHVALUJEME, PŘIJÍMÁME, POTVRZUJEME A UTVRZUJEME, SLIBUJÍCE SLOVEM SVÝM, JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, ŽE JE PEVNĚ A NEPORUŠITELNĚ ZACHOVÁME A NEDOPUSTÍME, ABY PROTI NIM JEDNÁNO BYLO Z JAKÉKOLI PŘÍČINY A JAKÝMKOLI VYMYŠLENÝM ZPŮSOBEM.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST VYHOTOVITI KÁZALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

JENŽ JEST DÁN V BYSTRĚČCE DNE 1. SRPNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO TŘETÍHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina republiky československé byla uložena v lidovém komisariátu pro zahraniční věci v Moskvě dne 17. února 1934. Zároveň byly uloženy ratifikační listiny království Jugoslávského, království Rumunského a Svazu sovětských socialistických republik. Podle článku V úmluvy nabyla tato účinnosti pro republiku československou a uvedené státy týmž dnem, t. j. 17. února 1934. Ratifikační listina republiky Turecké byla uložena v Moskvě 23. března 1934 a týmž dnem vstoupila úmluva v účinnost ohledně Turecka.

Dr. Beneš v. r.

195.

Smlouva

o vzájemné pomoci mezi republikou Československou a Svazem sovětských socialistických republik.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE.

TOMÁŠ G. MASARYK,

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE,

VŠEM,

KTERÍ TENTO LIST ČISTI NEBO ČTOUCE SLYŠETI BUDOU,
POZDRAVENÍ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE

A

SVAZU SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK

BYLA SJEDNÁNA TATO

SMLOUVA S PODPISOVÝM PROTOKOLEM:

Smlouva

o vzájemné pomoci mezi republikou Československou a Svazem sovětských socialistických republik.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKE A ÚSTŘEDNÍ VÝKONNÝ VÝBOR SVAZU SOVĚTSKÝCH SOCIALISTICKÝCH REPUBLIK,

prodechnuti jsouce přáním posílení míru v Evropě a zaručení jeho dobrodiní svým státům tím, že dokonaleji zabezpečí, aby byla přesně prováděna ustanovení Paktu Společnosti Národů o zajištění státní bezpečnosti, územní celistvosti a politické nezávislosti států,

rozhodnuti jsouce věnovati své úsilí především a sjednání evropské dohody, směřující k tomuto cíli, a rozhodnuti jsouce dále prozatiím přispívati, pokud je v jejich moci, k tomu, aby byla účinně prováděna ustanovení Paktu Společnosti Národů,

Договор

о взаимной помощи между Союзом Советских Социалистических Республик и Республикой Чехословацкой.

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ СОЮЗА СОВЕТСКИХ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ РЕСПУБЛИК И ПРЕЗИДЕНТ РЕСПУБЛИКИ ЧЕХОСЛОВАЦКОЙ,

Воодушевленные желанием укрепить мир в Европе и гарантировать его благо для своих стран, обеспечив более полным образом точное применение положений устава Лиги Наций, направленных к поддержанию национальной безопасности, территориальной целостности и политической независимости государств,

Решив посвятить свои усилия подготовке и заключению европейского соглашения, преследующего эту цель, и, впредь до этого, способствовать, насколько от них зависит, эффективному применению положений устава Лиги Наций,

rozhodli se sjednati za tím účelem smlouvu a ustanovili svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana Dra Edvarda Beneše,
ministra zahraničních věcí,

Ústřední výkonný výbor Svazu sovětských socialistických republik:

pana Sergeje Sergejeviče Alexandrovského,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra Svazu sovětských socialistických republik,

kteří, vyměnívše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Pro případ, že by republika Československá nebo Svaz sovětských socialistických republik byly předmětem hrozby nebo nebezpečí útoku se strany některého evropského státu, Svaz sovětských socialistických republik stejně jako republika Československá se navzájem zavazují přikročiti bez odkladu k úradě o opatřeních, aby byla zachována ustanovení článku 10 Paktu Společnosti Národů.

Článek 2.

V případě, že by za podmínek, předvídaných v článku 15, odstavci 7 Paktu Společnosti Národů, republika Československá nebo Svaz sovětských socialistických republik byly přes upřímně mírumilovné své úmysly předmětem nevyvolaného útoku se strany některého evropského státu, Svaz sovětských socialistických republik stejně jako republika Československá si bez odkladu vzájemně poskytnou pomoc a podporu.

Článek 3.

Majíce na zřeteli, že podle článku 16 Paktu Společnosti Národů o každém členu Společnosti, který sáhne ke zbrani, nedbaje závazků, jež na sebe vzal v člancích 12, 13 nebo 15 Paktu, má se ipso facto za to, jako by se dopustil činu válečného proti všem ostatním členům Společnosti, republika Československá stejně jako Svaz sovětských socialistických

Решили заключить договор с этой целью и назначили своими Уполномоченными:

Центральный исполнительный комитет Союза Советских Социалистических Республик:

Господина

Сергея Сергеевича Александровского,
Чрезвычайного Посланника и Полномочного Министра Союза Советских Социалистических Республик,

Президент Республики Чехословацкой:

Господина

Д-ра Эдварда Бенеша,
Министра Иностранных Дел,

которые после обмена своими полномочиями, признанными находящимися в должной форме и надлежащем порядке, условились о следующих постановлениях:

Статья 1.

В случае, если Союз Советских Социалистических Республик или Республика Чехословацкая явились бы предметом угрозы или опасности нападения со стороны какого либо европейского государства, Чехословацкая Республика и соответственно Союз Советских Социалистических Республик обязуются приступить обоюдно к немедленной консультации в целях принятия мер для соблюдения постановлений статьи 10. Устава Лиги Наций.

Статья 2.

В случае, если в условиях, предусмотренных в статье 15., параграф 7. Устава Лиги Наций, Союз Советских Социалистических Республик или Республика Чехословацкая явились бы, несмотря на искренне мирные намерения обеих стран, предметом не вызванного нападения со стороны какого либо европейского государства, Республика Чехословацкая и взаимно Союз Советских Социалистических Республик окажут друг другу немедленно помощь и поддержку.

Статья 3.

Принимая во внимание, что согласно статье 16. Устава Лиги Наций каждый член Лиги, прибегающий к войне вопреки обязательствам, принятым в статьях 12., 13. и 15. Устава, тем самым рассматривается как совершивший акт войны против всех других членов Лиги, Союз Советских Социалистических Республик и взаимно Республика

republik se zavazují bez odkladu vzájemně si poskytnouti pomoc a podporu podle článku 16 Paktu v případě, že by se jeden z nich za těchto podmínek a přes upřímně mírumilovné své úmysly stal předmětem nevyvolaného útoku se strany některého evropského státu.

Tentýž závazek berou na sebe pro případ, že by republika Československá nebo Svaz sovětských socialistických republik byly předmětem útoku se strany některého evropského státu za podmínek, předvídaných v článku 17, odstavci 1 a 3 Paktu Společnosti Národů.

Článek 4.

Bez újmy předchozích ustanovení této smlouvy stanoví se, že bude-li jedna z Vysokých smluvních stran napadena jedním nebo několika třetími státy za podmínek nedávajících podkladu k poskytnutí pomoci a podpory podle této smlouvy, druhá Vysoká smluvní strana se zavazuje, že za trvání konfliktu neposkytne přímo ani nepřímo pomoci ani podpory útočníkovi nebo útočnickům, při čemž každá ze stran prohlašuje, že není vázána žádnou dohodou o pomoci, která by byla v rozporu s tímto závazkem.

Článek 5.

Shora uvedené závazky jsou ve shodě se závazky Vysokých smluvních stran jakožto členů Společnosti Národů, a proto ničemu z této smlouvy nebude dán výklad, který by omezoval poslání Společnosti Národů, pokud jde o vhodná opatření k účinnému zabezpečení světového míru nebo který by omezoval závazky, vyplývající pro Vysoké smluvní strany z Paktu Společnosti Národů.

Článek 6.

Tato smlouva, jejíž československé a ruské znění je stejně autentické, bude ratifikována a ratifikační listiny budou co nejdříve vyměněny v Moskvě. Bude zapsána u tajemnického úřadu Společnosti Národů.

Smlouva nabude účinnosti ihned po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti pět let. Nevypoví-li ji jedna z Vysokých smluvních stran po předchozí nejméně jedno-

Чехословацкая обязуются, в случае, если одна из них явится, в этих условиях, и несмотря на искренне мирные намерения обеих стран, предметом невольного нападения со стороны какого либо европейского государства, оказать друг другу немедленно помощь и поддержку, действуя применительно к статье 16. Устава.

То же обязательство принято на случай, если Союз Советских Социалистических Республик или Республика Чехословацкая явится предметом нападения со стороны какого либо европейского государства в условиях, предусмотренных в параграфах 1. и 3. статьи 17. Устава Лиги Наций.

Статья 4.

Без ущерба для предыдущих постановлений настоящего договора установлено, что если одна из Высоких Договаривающихся Сторон явится предметом нападения со стороны одной или нескольких третьих Держав в условиях, не дающих основания для оказания помощи и поддержки в пределах настоящего договора, то другая Высокая Договаривающаяся Сторона обязуется не оказывать в течение конфликта ни прямо, ни косвенно помощи и поддержки нападающему или нападающим, причем каждая из сторон заявляет, что она не связана никаким соглашением о помощи, которое находилось бы в противоречии с настоящим обязательством.

Статья 5.

Так как обязательства, установленные выше, соответствуют обязанностям Высоких Договаривающихся Сторон, как членов Лиги Наций, то ничто в настоящем договоре не будет толковаться, как ограничение задачи этой последней принимать меры, способные эффективно ограждать всеобщий мир, или как ограничение обязанностей, вытекающих для Высоких Договаривающихся Сторон из Устава Лиги Наций.

Статья 6.

Настоящий договор, русский и чешский тексты которого будут иметь одинаковую силу, будет ратифицирован, и ратификационные грамоты будут обменены в Москве, как только это будет возможно. Он будет зарегистрирован в Секретариате Лиги Наций.

Он вступит в действие с момента обмена ратификациями и будет оставаться в силе в течение пяти лет. Если он не будет денонсирован одной из Высоких Договариваю-

roční výpovědi před uplynutím této lhůty, zůstane v platnosti po neomezenou dobu; každá z Vysokých smluvních stran bude však ji moci zrušiti zvláštním prohlášením po jedno-
roční výpovědi.

Čemuž na svědomí zmocněnci podepsali tuto smlouvu a přiložili k ní své pečeti.

Dáno v Praze ve dvojím vyhotovení dne 16. května 1935.

L. S. Dr. EDVARD BENEŠ.

Podpisový protokol.

Přistupující k podpisu československo-sovětské smlouvy o vzájemné pomoci z dnešního dne, zmocněnci podepsali tento protokol, jenž bude ratifikován spolu se smlouvou.

I.

Je shoda o tom, že ze článku 3 vyplývá pro každou z Vysokých smluvních stran závazek, aby neprodleně poskytla druhé straně pomoc, vyhovující bez odkladu doporučením Rady Společnosti Národů, jakmile je vydá podle článku 16 Paktu Společnosti Národů. Rovněž je shoda o tom, že obě smluvní strany budou shodně postupovati za tím účelem, aby Rada vydala tato doporučení tak rychle, jak si okolnosti toho vyžádají, a že v případě, nevydá-li Rada z jakéhokoliv důvodu žádného doporučení aneb nedospěje-li k jednomyslnému usnesení, závazek pomoci přes to bude proveden. Je rovněž shoda o tom, že závazky pomoci, stanovené v této smlouvě, týkají se pouze útoku, podniknutého na vlastní území jedné neb druhé smluvní strany.

II.

Obě vlády konstatují, že dosah závazků ob-
sažených v člancích 1, 2 a 3 této smlouvy, která byla sjednána ve snaze přispěti k tomu, aby ve východní Evropě byl vybudován regionální systém bezpečnosti, jehož počátek byl učiněn francouzsko-sovětskou smlouvou z 2. května 1935, jest vymezen tak, jak je stanoveno ve 4. bodě podpisového protokolu k ře-

šících Stron s předupředením, po kraj-
nej mēre, za jedin rok do istechēnia ētoho
periōda, to on ostaneťsja v silē bez ogra-
ničēnia sroka, pričēm každyj iz Vysokich
Dogovarivajuščichsja Stron budet imet
vozmožnost' prekratit' ego deistvie putē
zjavlenija ob ētom s preduprēždenijem za
odin god.

*V udostoverēnie čego Upolnomočēnnē
podpisali nastojāščij dogovor i pričložili
k nemu svoi pečati.*

Совершенно в Праге, в двух экземплярах,
16 Мая 1935 года.

(М. П.) С. АЛЕКСАНДРОВСКИЙ.

Протокол подписания.

В момент подписания Советско-чехосло-
вацкого договора о взаимной помощи от
сего числа, уполномоченные подписали
нижеследующий протокол, который будет
включен в обмениваемые ратификационные
грамоты договора.

I.

Условлено, что следствием статьи 3. явля-
ется обязательство каждой Договарива-
ющей Страны оказать немедленно по-
мощь другой, сообразуясь безотлагательно
с рекомендациями Совета Лиги Наций, как
только они будут вынесены в силу статьи
16. Устава. Условлено также, что обе до-
говаривающиеся стороны будут действовать
согласно, дабы достичь того, чтобы Совет
вынес свои рекомендации со всей ско-
ростью, которой потребуют обстоятельства,
и что, если, несмотря на это, Совет не вы-
несет, по той или другой причине, никакой
рекомендации, и если он не достигнет еди-
ногласия, то обязательство помощи тем не
менее будет выполнено. Условлено, также,
что обязательства помощи, предусмотрен-
ные в настоящем договоре, относятся лишь
к случаю нападения, совершенного на соб-
ственную территорию той или другой До-
говаривающейся стороны.

II.

Оба Правительства констатируют, что
обязательства, предусмотренные статьями
1., 2. и 3. настоящего договора, заключен-
ного в стремлении содействовать созданию
в восточной Европе региональной системы
безопасности, начало которой положено
франко-советским договором от 2-го Мая
1935 года, ограничиваются теми же преде-

čené smlouvě. Obě vlády zároveň uznávají, že závazky vzájemné pomoci budou mezi nimi účinné jen pokud, pokud tu budou podmínky předvídané touto smlouvou a pokud bude oběti útoku poskytnuta pomoc se strany Francie.

III.

Obě vlády pokládají za žádoucí sjednati regionální dohodu, která by směřovala k organizaci bezpečnosti mezi smluvními státy a která by mohla obsahovati závazky vzájemné pomoci nebo býti prováděna takovými závazky, a vyhrazují si proto možnost účastniti se případně, ve vzájemném souhlasu, podobných dohod přímo nebo nepřímo ve formě, jež by se jim jevila vhodnou. V tomto případě závazky, vyplývající z těchto různých dohod, nastoupí na místo závazků, vyplývajících z této smlouvy.

Dáno v Praze dne 16. května 1935.

Dr. EDVARD BENEŠ.

лами, которые установлены пунктом 4. Протокола подписания упомянутого договора. Одновременно оба Правительства признают, что обязательства взаимной помощи будут действовать между ними лишь постольку, при наличии условий, предусмотренных настоящим договором, помощь стороне жертве нападения будет оказана со стороны Франции.

III.

Оба Правительства, считая желательным заключение регионального соглашения, целью которого явилась бы организация безопасности договаривающихся государств и которое вместе с тем могло бы включить обязательства взаимной помощи или сопровождаться таковыми, признают друг за другом возможность, в соответствующем случае, участвовать, с обоюдного согласия, в той форме, прямой или косвенной, которая представлялась бы подходящей в подобных соглашениях, причем обязательства этих соглашений должны заменить собой те, которые вытекают из настоящего договора.

Совершено в Праге в двух экземплярах, 16 Мая 1935 года.

С. АЛЕКСАНДРОВСКИЙ.

SHLÉDNUVŠE A PROZKOUMAVŠE TUTO SMLOUVU S PODPISOVÝM PROTOKOLEM, PROHLAŠUJEME JE ZA SCHVÁLENY, PŘIJATY, POTVRZENY A UTVRZENY A MOCÍ LISTU TOHOTO PODEPSANÉHO NAŠÍ RUKOU VLASTNÍ JE SCHVALUJEME, PŘIJÍMÁME, POTVRZUJEME A UTVRZUJEME, SLIBUJÍCE SLOVEM SVÝM, JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ, ŽE JE PEVNĚ A NEPORUŠITELNĚ ZACHOVÁME A NEDOPUSTÍME, ABY PROTI NIM JEDNÁNO BYLO Z JAKÉKOLI PŘÍČINY A JAKÝMKOLI VYMYŠLENÝM ZPŮSOBEM.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST VYHOTOVITI KÁZALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

JENŽ JEST DÁN V LÁNECH DNE 3. ČERVNA LĚTA TISÍCÍHO DEVĚTISTÉHO TŘICÁTÉHO PÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANICNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Moskvě dne 8. června 1935 a že týmž dnem nabyla smlouva účinnosti.

Dr. Beneš v. r.

196.

**Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 7. října 1935,**

již se uveřejňuje nový seznam československých správních úřadů, patřící k dohodě mezi republikou Československou a královstvím španělským o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsané v Madridě dne 26. listopadu 1927.

Seznam A. úřadů na území republiky Československé, jichž spisy nebo listiny, má-li jich býti použito před soudy na území republiky španělské, nepotřebují podle čl. 7 uvedené dohody (č. 18/1931 Sb. z. a n.) žádného dalšího ověření, budou-li opatřeny pečeti nebo razítkem úřadu, uveřejněný vyhláškou ministra zahraničních věcí ze dne 17. března 1931, č. 58 Sb. z. a n., se nahrazuje tímto seznamem:

A. Na území republiky Československé:

1. Kancelář presidenta republiky.	1 ^o Chancellerie du Président de la République.
2. Předsednictvo a kancelář poslanecké sněmovny Národního shromáždění.	2 ^o Bureau et Secrétariat de la Chambre des Députés de l'Assemblée Nationale.
3. Předsednictvo a kancelář senátu Národního shromáždění.	3 ^o Bureau et Secrétariat du Sénat de l'Assemblée Nationale.
4. Předsednictvo ministerské rady.	4 ^o Présidence du Conseil des Ministres.
5. Ministerstvo zahraničních věcí.	5 ^o Ministère des Affaires Etrangères.
6. Ministerstvo vnitra.
Zemské úřady v Praze, Brně, Bratislavě a Užhorodě.	6 ^o Ministère de l'Intérieur.
Administrations provinciales à Praha, à Brno, à Bratislava et à Užhorod.
7. Ministerstvo spravedlnosti.
Generální prokuratura u Nejvyššího soudu v Brně.
Vrchní státní zastupitelství u vrchního soudu v Praze, Brně, Bratislavě a Košicích.
Státní zastupitelství u krajských soudů.

Advokátní a notářské komory. | 7 ^o Ministère de la Justice.
Procureur général de la République près la Haute Cour à Brno.
Procureurs supérieurs de la République près la Cour d'Appel à Praha, à Brno, à Bratislava et à Košice.
Procureurs de la République près les tribunaux de 1 ^{ère} instance.
Chambres d'avocats; chambres de notaires (publics). |
| 8. Ministerstvo financí.
Zemská finanční ředitelství v Praze a Brně.
Finanční ředitelství v Opavě.
Generální finanční ředitelství v Bratislavě.
Hlavní finanční ředitelství v Užhorodě.

Finanční prokuratury v Praze, Brně, Bratislavě a Užhorodě.

Ústřední ředitelství československé tabákové režie v Praze. | 8 ^o Ministère des Finances.
Directions provinciales des Finances à Praha et à Brno.
Direction des Finances à Opava.
Direction générale des Finances à Bratislava.
Direction principale des Finances à Užhorod.
Offices du Procureur des Finances à Praha, à Brno, à Bratislava et à Užhorod.
Direction centrale de la Régie des Tabacs Tchécoslovaque à Praha. |
| 9. Ministerstvo národní obrany.
Zemská vojenská velitelství v Praze, Brně, Bratislavě a Košicích. | 9 ^o Ministère de la Défense Nationale.
Commandements militaires provinciaux à Praha, à Brno, à Bratislava et à Košice. |

<p>10. Ministerstvo školství a národní osvěty.
Zemské školní rady v Praze a Brně.</p> <p>11. Ministerstvo sociální péče.
Ústřední sociální pojišťovna v Praze.

Všeobecný pensijní ústav v Praze.

Zemský úřad pro péči o válečné poškození v Praze.</p> <p>12. Ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.</p> <p>13. Ministerstvo obchodu.
Patentní úřad.
Exportní ústav československý.
Obchodní a živnostenské komory v Praze, Plzni, Českých Budějovicích, Chebu, Liberci, Hradci Králové, Brně, Olomouci, Opavě, obchodní a průmyslové komory v Bratislavě, Banské Bystrici a Košicích.</p> <p>14. Ministerstvo zemědělství.
Ředitelství státních lesů a statků v Praze, Liberci, Hodoníně, Třeboni, Frýdku, Žarnovici, Banské Bystrici, Liptovském Hrádku, Solivaru, Užhorodě, Buštině a Rachově.

Ministerská komise pro agrární operace v Praze.
Zemská komise pro agrární operace v Brně.
Státní zemědělský archiv v Praze.
Zemědělská rada pro Čechy v Praze.

Zemědělská rada pro Moravu v Brně.

Slezská zemědělská rada v Opavě.

Zemědělská rada pro Slovensko v Bratislavě.</p> <p>15. Ministerstvo železnic.
Ředitelství státních drah v Praze, Plzni, Hradci Králové, Brně, Olomouci, Bratislavě a Košicích.</p> <p>16. Ministerstvo pošt a telegrafů.
Poštovní spořitelna v Praze.
Poštovní spořitelna, pobočka v Brně.

Ředitelství pošt a telegrafů v Praze, Pardubicích, Brně, Opavě, Bratislavě a Košicích.</p> | <p>10° Ministère de l'Instruction Publique et de la Culture Nationale.
Conseils scolaires provinciaux à Praha et à Brno.</p> <p>11° Ministère de la Prévoyance Sociale.
Etablissement Central des assurances sociales à Praha.
Etablissement général de retraites à Praha.
Bureau provincial des mutilés de guerre à Praha.</p> <p>12° Ministère de l'Hygiène Publique et de l'Education Physique.</p> <p>13° Ministère du Commerce.
Office des Brevets d'Invention.
Institut Tchecoslovaque d'Exportation.
Chambres de Commerce et d'Industrie à Praha, à Plzeň, à České Budějovice, à Cheb, à Liberec, à Hradec Králové, à Brno, à Olomouc, à Opava, à Bratislava, à Banská Bystrica et à Košice.</p> <p>14° Ministère de l'Agriculture.
Direction des Forêts et des Domaines de l'Etat à Praha, à Liberec, à Hodonín, à Třeboň, à Frýdek, à Žarnovica, à Banská Bystrica, à Liptovský Hrádok, à Solivar, à Užhorod, à Buština et à Rachovo.
Commission Ministérielle pour les Opérations Agraires à Praha.
Commission provinciale pour les Opérations Agraires à Brno.
Archives Agricoles de l'Etat à Praha.
Le Conseil d'Agriculture pour la Bohême à Praha.
Le Conseil d'Agriculture pour la Moravie à Brno.
Le Conseil d'Agriculture pour la Silésie à Opava.
Le Conseil d'Agriculture pour la Slovaquie à Bratislava.</p> <p>15° Ministère des Chemins de fer.
Direction des Chemins de fer de l'Etat à Praha, à Plzeň, à Hradec Králové, à Brno, à Olomouc, à Bratislava et à Košice.</p> <p>16° Ministère des Postes et Télégraphes.
Caisse d'Epargne Postale à Praha.
Caisse d'Epargne Postale, Succursale à Brno.
Directions des Postes et Télégraphes à Praha, à Pardubice, à Brno, à Opava, à Bratislava et à Košice.</p> |
|--|---|

17. Ministerstvo veřejných prací.

Báňská hejtmanství: pro Čechy v Praze, pro zemi Moravskoslezskou v Brně, pro zemi Slovenskou a Podkarpatoruskou v Bratislavě.

Báňské revírní úřady v Českých Budějovicích, Chomutově, Karlových Varech, Kutné Hoře, Mostě, Plzni, Praze, Slaném, Teplicích-Šanově, Brně, Moravské Ostravě, Banské Bystrici, Rožňavě, Spišské Nové Vsi a Berehově.

Státní báňská ředitelství v Mostě, Porubě, Příbrami, Jáchymově; Banské Štiavnici, Kremnici, Rožňavě a Slatinských Dolech.

Ředitelství státních naftových dolů ve Gbelech.

Státní báňská správa v železníku.

Správa státních solivarů v Prešově.

Ředitelství státních železáren a oceláren na Slovensku v Podbrezové.

Státní uhelné sklady v Praze.

Státní prodejna báňských a hutnických výrobků v Praze.

Československý ústřední inspektorát pro službu cejchovní v Praze.

Ředitelství puncovní služby v Praze.

Ředitelství státních letišť v Praze, Brně a Bratislavě.

Správy státních letišť v Mariánských Lázních a Užhorodě.

Československý plavební úřad v Praze.

Poříční plavební úřady v Praze a Bratislavě.

Ředitelství pro stavbu vodních cest v Praze.

18. Ministerstvo pro sjednocení zákonů a organizace správy.

19. Nejvyšší účetní kontrolní úřad.

20. Státní úřad statistický.

170 Ministère des Travaux Publics.

Autorités supérieures de l'administration minière: Pour la Bohême à Praha, pour la Moravo-Silésie à Brno, pour la Slovaquie et la Russie Subcarpathique à Bratislava.

Autorités administratives de l'arrondissement minier à České Budějovice, à Chomutov, à Karlovy Vary, à Kutná Hora, à Most, à Plzeň, à Praha, à Slané, à Teplice-Šanov, à Brno, à Moravská Ostrava, à Banská Bystrica, à Rožňava, à Spišská Nová Ves et à Berehovo.

Directions des Mines de l'Etat à Most, à Poruba, à Příbram, à Jáchymov, à Banská Štiavnica, à Kremnica, à Rožňava et à Slatinské Doly.

Direction des Puits de Pétroles de l'Etat à Gbely.

Administration des Mines de l'Etat à železník.

Administration des Salines de l'Etat à Prešov.

Direction des Forges et Aciéries de l'Etat pour la Slovaquie à Podbrezová.

Dépôts de l'Etat pour le Charbon à Praha.

Bureau de l'Etat pour la vente des Produits miniers et métallurgiques à Praha.

Inspectorat Central des Poids et Mesures à Praha.

Bureau du service de poinçonnage à Praha.

Directions des Aéroports de l'Etat à Praha, à Brno et à Bratislava.

Administrations des Aéroports de l'Etat à Mariánské Lázně et à Užhorod.

Office Tchecoslovaque de Navigation à Praha.

Offices de Navigation fluviale à Praha et à Bratislava.

Direction pour la construction des voies fluviales à Praha.

180 Ministère pour l'Unification des Lois et de l'Organisation de l'Administration.

190 Cour Suprême des Comptes.

200 Office de Statistique de la République Tchecoslovaque.

Úlevy podle čl. 7 uvedené dohody se Španělskem vztahují se podle bodu I protokolu z 13. srpna 1928 (č. 21/1931 Sb. z. a n.) též na území španělského protektorátu v Maroku.

197.**Vyhláška**

**ministra školství a národní osvěty
v dohodě s ministrem průmyslu,
obchodu a živností**

ze dne 21. srpna 1935,

**jíž se mění stanovy fondu živnostenských
pokračovacích (učňovských) škol.**

Ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností vyhláší podle § 151 živnostenského řádu a § 249 živnostenského zákona pro území Slovenska a Podkarpatské Rusi, ve znění zákona ze dne 1. července 1926, č. 141 Sb. z. a n., jímž se pokuty ukládané za přestupky živnostenského řádu po případě živnostenského zákona přikazují pro účely živnostenských pokračovacích (učňovských) škol:

§ 3 stanov fondu živnostenských pokračovacích (učňovských) škol, uveřejněných vyhláškou ministra školství a národní osvěty v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností ze dne 11. prosince 1926, č. 258 Sb. z. a n., se mění a bude zníti:

Příjmy fondu.

§ 3.

Do fondu plyne částka, odpovídající průměrnému ročnímu výnosu pokut za přestupky živnostenského řádu pokud se týká živnostenského zákona pro území Slovenska a Podkarpatské Rusi, která se od roku 1935 každoročně zařazuje do skupiny „Podíly na státních daních, dávkách a poplatcích“ státního rozpočtu jako podíl tohoto fondu.

Dr. Krčmář v. r.

Najman v. r.